

Dato: 14. september 2009
Kontor: Erhvervsenheden
J.nr.: 09/05901
Sagsbeh.: IFA
Fil-navn: UUI 251 - besvarelse

Besvarelse af spørgsmål nr. 251 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 3. september 2009 (UUI Alm. Del – spørgsmål 251).

Spørgsmål 251:

"Vil ministeren redegøre for de juridiske belæg, som har ført til, at fire af de afviste og nu udsendte asylansøgere fra Irak blev nægtet ophold under beløbsordningen, selvom de levede op til kravene?"

Svar 251:

Jeg kan oplyse, at udlændingemyndighederne alene har foretaget en proceduremæssig behandling af sagerne vedrørende de afviste irakiske asylansøgere, som har søgt om opholdstilladelse i medfør af beløbsordningen, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 3, hvorefter der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, der har indgået aftale eller fået tilbud om ansættelse inden for et fagområde, hvor ansættelsen indebærer en årlig aflønning på et af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsat mindstebeløb.

Der har således ikke været tale om en materiel behandling af sagerne, idet ansøgningerne er blevet afvist i medfør af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 1. og 2. pkt.

Det fremgår af udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 1. pkt., at ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 1-4 og 6, kan indgives, behandles og tillægges opsættende virkning her i landet, hvis udlændingen har lovligt ophold, medmindre særlige grunde taler derimod.

Hvis udlændingen ikke har lovligt ophold, kan ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 1-4 og 6, ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler derfor, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 2. pkt.

Den nuværende formulering af bestemmelsen trådte i kraft den 1. juli 2008 med lov nr. 486 af 17. juni 2008.

Følgende fremgår blandt andet af bemærkningerne til bestemmelsen (Lovforslag nr. L 132 fremsat den 27. marts 2008, side 32):

"Med forslaget i § 9 a, stk. 4, 2. pkt., videreføres den gældende praksis, hvorefter en ansøgning fra udlændinge, der ikke har lovligt ophold, ikke kan indgives, behandles og tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler derfor.

Særlige grunde vil kunne foreligge, hvis en asylansøger, der har fået endeligt afslag på sin ansøgning om asyl, men ikke er udrejst, indgår aftale eller får tilbud om ansættelse inden for et fagområde, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft, eller hvor ansættelsen indebærer en årlig aflønning på mindst 375.000 kr., jf. de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 2, nr. 2-3. Der kan endvidere efter en konkret vurdering være tale om et tilbudt ansættelsesforhold, der kan give opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 2, nr. 6. En ansøgning om opholdstilladelse med henblik på beskæftigelse fra en asylansøger vil dog kunne afvises, hvis den pågældende klart ikke er kvalificeret til det pågældende job, eller der i øvrigt er grund til at antage, at aftalen eller tilbuddet er proforma".

De afviste irakiske asylansøgere har således fået afvist at få behandlet deres ansøgning om opholdstilladelse efter beløbsordningen i medfør af afvisningsbestemmelsen i udlændingelovens § 9 a, stk. 4, 2. pkt., idet der henset til bemærkningerne til bestemmelsen i L 132 ikke fandtes at være særlige grunde, der talte for at tillade disse ansøgninger indgivet.